

เงินบาทแข็งค่า ทะลุ 30 บาท/ดอลลาร์

ความเสี่ยงและโอกาสสำหรับภาคธุรกิจไทย..

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย ออกบทวิเคราะห์
“เงินบาทแข็งค่าทะลุ 30 บาท/ดอลลาร์ ... ความ
เสี่ยงและโอกาสสำหรับภาคธุรกิจไทย” ระบุว่า

หลังจากที่สหรัฐฯ สามารถเลี่ยงความเสี่ยงจาก
Fiscal Cliff ยกแรกไปได้ นั่น สัญญาณบวกต่อแนวโน้ม
เศรษฐกิจโลกที่ทยอยปรากฏขึ้น ก็เป็นตัวกระตุ้นให้นัก
ลงทุนกลับเข้าซื้อสินทรัพย์เสี่ยงมากขึ้นซึ่งแน่นอนว่าเม็ดเงิน
ส่วนหนึ่งได้ไหลเข้ามาหาผลตอบแทนในเอเชียและ
ทุนให้สกุลเงินเอเชียรวมถึงเงินบาท เคลื่อนไหวในทิศ-
ทางที่แข็งค่าขึ้น อย่างไรก็ดี เงินบาทที่แข็งค่าทะลุระดับ
30.00 บาทต่อดอลลาร์ ในช่วงประมาณกลางเดือน ม.ค.
2556 ก็กระตุ้นความกังวลต่อผลกระทบที่ต่อเนื่องมา
ยังภาคธุรกิจ ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้ทำการวิเคราะห์และ
มีมุมมองต่อประเด็นต่างๆ ดังนี้

■ เงินบาททุกสถิติแข็งค่าสุดในรอบ 16 เดือน

โดยเงินบาทแข็งค่าขึ้นแล้ว 2.8% นับจากต้นปี 2556
เกือบเทียบเท่ากับอัตราค่าแข็งค่า 3.1% ในปี 2555 ที่

ผ่านมา ทั้งนี้ เงินบาทได้รับแรงหนุนสำคัญจากกระแสเงิน
ทุนไหลเข้าของนักลงทุนต่างชาติ (ยอดซื้อสุทธิสะสมของ
นักลงทุนต่างชาติในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตรไทย
ระหว่างวันที่ 2-16 ม.ค. 2556 อยู่ที่ 8.3 พันล้านบาท และ
69.5 พันล้านบาท ตามลำดับ) และแรงขายเงินดอลลาร์
ในประเทศ หลังจากการเงินบาทแข็งค่าขึ้นผ่านระดับสำคัญ
ทางจิตวิทยาหลายระดับอย่างต่อเนื่องนับจากต้นปี

แม้ทิศทางการแข็งค่าของเงินบาทอาจเป็นสถาน-
การณ์ที่หลีกเลี่ยงได้ยากในระยะสั้น เพราะปัจจัยที่ทำให้
เงินบาทแข็งค่าในช่วงนี้ เป็นผลมาจากกระแสการ
เคลื่อนย้ายเงินทุน ซึ่งเป็นไปทั้งภูมิภาค อย่างไรก็ดี
ยังคงมีอีกหลายตัวแปรที่อาจมีผลต่อมุมมองการ
ลงทุน และการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทในระยะ
ข้างหน้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงครึ่งหลังของปี ที่สหรัฐฯ
น่าจะสามารถผ่านพ้นโจทย์ท้าทายทางการคลัง และ
สถานการณ์วิกฤติหนี้ยุโรปที่อาจเข้าสู่ช่วงมีเสถียรภาพจะ
เป็นปัจจัยที่เพิ่มสัญญาณเชิงบวกให้กับแนวโน้มเศรษฐกิจ
ของประเทศแกนสำคัญของโลกให้มีภาพที่ชัดเจนมากขึ้น

■ พลวัตภาคธุรกิจไทย...

การปรับตัวแข็งค่าของเงินบาทคงจะมีผลต่อความ
สามารถทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยในภาพ
กว้าง อย่างไรก็ดี ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เห็นว่า ขอบเขต
ของผลกระทบเป็นรายอุตสาหกรรม/ภาคธุรกิจจะมีความ
แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับหลากหลายปัจจัย ทั้งการพึ่งพา
ตลาดส่งออก/ตลาดในประเทศ สัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบ
จากต่างประเทศ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัว/
บริหารจัดการของผู้ประกอบการในแต่ละอุตสาหกรรม
เป็นหลัก

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า แม้ทิศทางการแข็งค่า
ของเงินบาทจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตอุตสาหกรรม

บางกลุ่ม แต่การปรับตัวของค่าเงิน ก็มีโชโห่เพียงมิติเดียวที่มีผลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ขณะที่มองไปข้างหน้าในภาวะที่เงินบาทยังมีโอกาสปรับตัวผันผวนในทิศทางที่แข็งค่า ประกอบกับการรับมือกับความท้าทายด้านต้นทุนที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

นอกเหนือจากการเน้นพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องแล้ว ผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพและมีความพร้อมควรจะอาศัยจังหวะนี้ ในการแสวงหาโอกาสทางการค้าและการลงทุน ด้วยการขยายกิจการ/ฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ

โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกัน ซึ่งจะได้รับประโยชน์จากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในอนาคต เพื่อจับจองพื้นที่ก่อนหน้าคู่แข่งหลักอย่างเวียดนามและอินโดนีเซีย หลังจากที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ทยอยบุกเบิกรุกเข้าไปทำธุรกิจในหลายๆ ประเทศในอาเซียนบ้างแล้วในช่วงก่อนหน้านี้

ทั้งนี้ นอกจากการปรับตัวในระยะสั้น ผ่านการกระจายตลาดส่งออกการนำเข้าวัตถุดิบจากแหล่งที่มีต้นทุนต่ำกว่า การใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงด้านต่างๆ และการบริหารจัดการต้นทุนและสายการผลิตควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องแล้ว การแสวงหาโอกาสขยายกิจการ/การลงทุนไปยังต่างประเทศ คงจะเป็นหนึ่งในแนวทางที่เอื้อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถตอบโจทย์การรักษาความสามารถทางการแข่งขันไว้ได้ในระยะยาว

■ ประเด็นสำคัญ

- เงินบาททะยานข้ามแนว 30 บาทต่อดอลลาร์แตะระดับแข็งค่าสุดในรอบ 17 เดือนใกล้ 29.70 บาทต่อดอลลาร์ ท่ามกลางกระแสเงินทุนไหลเข้า ส่งผลให้อัตราการแข็งค่าของเงินบาทนับจากต้นปี 2556 นำมาเป็นอันดับ 1 ของเอเชีย

- ผลจากการแข็งค่าของเงินบาทต่อความสามารถทางการแข่งขันมีความแตกต่างกันในรายประเภทอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย อันรวมถึงความสามารถในการปรับตัว/บริหารจัดการของผู้ประกอบการ

- ผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพควรอาศัยจังหวะนี้ ในการขยายกิจการ/การลงทุนไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกัน เกากระแส AEC เพื่ออำนวยความสะดวกในอนาค

ประเภทอุตสาหกรรม	ผลจากการแข็งค่าของเงินบาท	เหตุผลสนับสนุน
ธุรกิจที่มีสายการผลิตยาวและมีสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ (Import Content) ค่อนข้างสูง ได้แก่ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ พลังงาน	ต่อความสามารถทางการแข่งขัน อยู่ในขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัด	เนื่องจากสายการผลิตของอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้ อาศัยการพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วน/วัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นหลัก จึงน่าจะโดนกระทบมาก ได้รับอานิสงส์บางส่วนจากต้นทุนนำเข้าที่ต่ำลง ตามการแข็งค่าของเงินบาท ขณะเดียวกัน การมีฐานการผลิตและตลาดที่หลากหลาย อีกทั้งส่วนใหญ่มีผู้ร่วมทุนเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ (MNCs) ที่เข้ามาลงทุนในไทยเป็นระยะเวลานานพอสมควร ทำให้อุตสาหกรรมกลุ่มนี้ในภาพรวมน่าจะสามารถรับมือ/ป้องกันความเสี่ยงจากความเสี่ยงของค่าเงินที่ผันผวนได้
ธุรกิจบริการในประเทศที่มีสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ (Import Content) ค่อนข้างน้อย แต่มีจุดแข็งด้านคุณภาพสูง และตลาดมีความหลากหลาย ได้แก่ ก่อสร้าง โรงแรม	อยู่ในวิสัยที่บริการจัดการได้	แม้พึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศในสัดส่วนที่จำกัดแต่จุดแข็งด้านคุณภาพ และการพึ่งพาแหล่งธรรมชาติที่หลากหลาย ประกอบกับปัจจัยแวดล้อมในประเทศทั้งวัฒนธรรม อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรของคนไทย ที่ยังคงนำดึงดูดในสายตาของชาวต่างชาติในทุกระดับ (โดยเฉพาะเมื่อไม่เกิดเหตุการณ์ไม่สงบทางการเมือง) ทำให้อุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ซึ่งในปัจจุบันพึ่งพาตลาดเกิดใหม่มากขึ้น น่าจะสามารถปรับตัวทั้งในด้านการตลาดและราคา เพื่อรักษาความสามารถทางการแข่งขันไว้ได้
ธุรกิจที่มีสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ (Import Content) ค่อนข้างน้อยและประสบปัญหาการสูญเสียความสามารถการแข่งขันอยู่แล้ว ได้แก่ สินค้าโภคภัณฑ์ทางการเกษตร (ข้าว มันสำปะหลัง) อาหารแปรรูป สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง เฟอร์นิเจอร์	ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก	แม้ในบางอุตสาหกรรมของไทย อาทิ อาหารแปรรูป สิ่งทอ จะได้รับการยอมรับในระดับต้นคุณภาพ ซึ่งยังคงสามารถได้เปรียบด้านการส่งออก ในขณะที่เมื่อเทียบกับคู่แข่งหลัก แต่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกลุ่มเหล่านี้ อาจได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่า โดยเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นจากการแข็งค่าของเงินบาท โดยเฉพาะเมื่อค่าเงินของสองคู่แข่งหลัก คือ จีนต้องเวียนลบ และเงินรูปีของอินโดนีเซีย มีทิศทางอ่อนค่าราว 0.1% และ 2.2% ตามลำดับ ตั้งแต่ต้นปี 2556 ซึ่งเมื่อผนวกกับการปรับตัวของต้นทุนสะสมอื่นๆ ที่ปรับสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ ยังคงประสบกับความยากลำบากในการแข่งขันต่อเนื่อง และคงจำเป็นต้องปรับตัวด้วยการเน้นพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง
ธุรกิจที่พึ่งพาตลาดในประเทศเป็นหลัก ได้แก่ ก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์	ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง	เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ไม่ได้พึ่งพาตลาดต่างประเทศ แรงกดดันจากประเทศคู่แข่งที่ต่ำเปรียบจากการปรับตัวของค่าเงิน จึงมีน้อย ดังนั้น wangsap โดยตรงจากเงินบาทที่แข็งค่าจึงจะมีไม่มาก